ԵՐԿԻՆՔԸ. ԲԱՑԱՀԱՅՏԻՐ ԴՐԱԽՏԸ (ՄԱՍ 1)

ԲԱՆԱԼԻ ՀԱՄԱՐՆԵՐ. ԺՈՂ. 3.11

11 Նա ամեն բան արել է վայելուչ իր ժամանակին, նաև հավիտենականությունը դրել է մարդկանց սրտում. Բայց մարդը չի կարող սկզբից մինչև վերջը հասկանալ Աստծու արած գործերը:

Եբրայեցիներին 8.5 – Ովքեր իրենց ծառայությունն են մատուցում երկնային բաների <u>օրինակով ու շուքով</u>, ինչպես որ Մովսեսին հրաման տվեց, երբ նա խորանը պիտի կառուցեր. Տե՛ս,- ասում է, - որ ամեն բան անես ըստ այն օրինակի, որ քեզ լեռան վրա ցույց տրվեց»:

- *Ուշադրություն դարձրեք՝ Աստված Մովսեսին չասաց՝ ստեղծիր մի բան քո երևակայությամբ: Նա ասաց՝ կառուցիր ըստ այն օրինակի, որ քեզ ցույց տրվեց:*

  Այսինքն՝ երկրային խորանը պարզապես մի կառույց չէր: Այն երկնային իրականության օրինակն ու շուքն էր:

  Եվ եթե այսօր մարդկանց հարցնեք.

  Ինչպիսի՞ն է դրախտը:

  Արդյո՞ք մենք կճանաչենք իրար:

  Ինչո՞ւ դրախտը դարպասներ ունի:

  Ի՞նչ ենք անելու այնտեղ:

Բայց երբ բացում ենք Աստվածաշունչը, բոլորովին այլ պատկեր ենք տեսնում:

Աստվածաշունչը երկինքը ներկայացնում է որպես իրական, կենդանի, գեղեցիկ և գործուն աշխարհ: Եվ գուցե հենց դրա համար է մարդու ներսում միշտ եղել այդ անբացատրելի ձգտումը դեպի մի ուրիշ՝ ավելի կատարյալ աշխարհ:

Ինչպես Ժողովող 3:11-ն է ասում՝

«Նա նաև հավիտենականությունը դրել է մարդկանց սրտում»:

> *1 Թես. 4.12-13 - 12 Չենք կամենում, եղբայրնե՛ր, ու տրտմեք, ինչպես ուրիշները, որ հույս չունեն: 13 Որովհետեւ <u>եթէ</u> <u>հավատում ենք</u>, որ Հիսուսը մեռաւ եւ հարություն առավ, այնպէս էլ Աստուած ննջեցեալներին Հիսուսի ձեռով կբերի նորա հետ:*

Սուրբ Գիրքն ասում է որ.

I. ԵՐԿԻՆՔԸ ԱՍՏԾՈ ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ ԾՐԱԳՐԻ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆ Է

Ծննդոց 2 – Երբ Աստված ստեղծեց աշխարհը, Նա մարդուն դրեց... պարտեզում:

Ծնն. 2.8-9 - 8 Եվ Տեր Աստված մի <u>պարտեզ տնկեց</u> <u>Եդեմում</u>՝ արևելյան կողմը, և իր արարած մարդուն դրեց այնտեղ: 9 Եւ Եհովա Աստուածը <u>բուսցրեց երկրից ամեն</u>

ծառերը՝ տեսնելու հաճելի եւ ուտելու քաղցր, եւ պարտէզի մէջ տեղը՝ կենաց ծառը, եւ բարին ու չարը գիտենալու ծառը:

- *Մեղքը խաթարեց այդ աշխարհը: Բայց հետաքրքիրն այն է, որ Աստված երբեք չփոխեց Իր նպատակը:*

Հայտնություն 22-ում կրկին տեսնում ենք

Հայ. 22.1-2 - 1 Եւ ցոյց տվեց ինձ մի մաքուր գետ, կենդանի ջրի ակնվանու նման փայլուն, որ դուրս էր գալիս Աստուծո եւ Գառի աթոռից: 2 Եվ նրա հրապարակի մեջտեղում՝ գետի այս ու այն կողմերում, կենաց ծառն էր, որ տասներկու պտուղ էր տալիս. ամեն ամիս իր պտուղն էր տալիս, իսկ ծառի տերևները ազգերին բժշկելու համար էին:

«Այլևս մահ չի լինի, ո՛չ սուգ, ո՛չ աղաղակ, ո՛չ ցավ» (Հայտնություն 21.4):

Լավագույն հարցը սա է. «Ո՞վ է ուտելու Կենաց ծառի պտուղներից»:

1. Քո հավատքը հաղթում է աշխարհին

Հայ. 2.7 - 7 Ով ականջ ունի, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին. Հաղթողին թույլ կտամ ուտել կենաց ծառից, որ Աստծու դրախտի մէջ է:

որովհետև ամեն ոք, ով Աստծուց է ծնված, հաղթում է աշխարհին: Սա՛ է այն հաղթությունը, որ աշխարհին

հաղթեց, այսինքն՝ մեր հավատը: Եվ ո՞վ է, որ աշխարհին հաղթում է, եթե ոչ նա, ով հավատում է, որ Հիսուսն Աստծու Որդին է (Ա Հովհ. 5.4-5)

2. ***Քո սերը վկայում է, որ դու պատկանում ես Աստծու ընտանիքին:***

   Ամեն ոք, ով հավատում է, որ Հիսուսն է Քրիստոսը, Աստծուց է ծնված, և ամեն ոք, ով սիրում է ծնունդ տվողին, նրանից ծնվածին էլ է սիրում: Նրանով ենք ճանաչում, որ սիրում ենք Աստծու զավակներին, երբ սիրում ենք Աստծուն և նրա պատվիրանները պահում: (Ա Հովհ. 5.1-5)

Պողոսն ասում է որ.

II. ԵՐԿԻՆՔԸ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹՅԱՆ և ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԹՅԱՆ ՎԱՅՐ Է:

Պողոսը լսեց բաներ, որ մարդկային լեզուն չի կարող նկարագրել:

2 Կոր. 12.3-4 - 3 Գիտեմ նաև այնպիսի մարդու, չգիտեմ՝ մարմնով, թե առանց մարմնի, Աստված գիտի. 4 Որ հափշտակվեց դրախտի մեջ ու անպատմելի <u>բաներ լսեց</u>, որ մարդը չպետք է խոսի դրանց մասին:

Հովհաննեսը լսում է

Հայտնություն 5.11-12 – Եվ տեսա ու լսեցի բազմաթիվ հրեշտակների ձայնը... Նրանք բարձրաձայն ասում էին. Արժանի է մորթված Գառը...

Հայտնություն 7.9-10 – ...մեծ բազմություն... բարձրաձայն աղաղակում էին՝ ասելով. Փրկությունը մեր Աստծուն է...

Փրկությունը մեր Աստծունն է,
Որ գահին է բազմել,
Օրհնությունը Գառնուկինն է,
Որ գահին է բազմել:

Ամեն օրհնություն, փառք, իմաստություն,
Գոհություն և պատիվ, զորություն, կարողություն՝
Մեր Աստծուն, մեր Աստծուն
Հավիտյանս հավիտենից, Ամեն:

Երկինքը լի է գովաբանության ձայներով:

Հայ. 19.6 - 6 Եւ ես <u>լսեցի</u> իբր <u>մի մեծ բազմութեան ձայն</u> եւ իբր շատ ջրերի ձայն, սաստիկ որոտմունքի ձայնի նման. որ ասում էր. Ալէլո՛ւիա, որովհետեւ Ամենակալ Տէր Աստուածը թագավորեց: 7 Խնդանք եւ ուրախ լինենք, եւ փառքը տանք նորան որ եկավ Գառի հարսանիքը, եւ նորա կինը <u>պատրաստեց իրեն</u>:

- *Հիշե՛ք, թե ինչպես է երկինքը տոնում մեկ մարդու փրկության համար:*

  Ղուկ. 15.25 – ...եւ երբոր եկավ տանը մոտեցավ, երգերի և պար գալու ձայնը լսեց:

  Ա Կոր. 2.9 – այլ ինչպես գրված է. Ինչ որ աչքը չտեսավ, ու ականջը չլսեց, և մարդու սիրտը չընկավ, այն Աստված պատրաստեց իրեն սիրողների համար (Ես. 64.4):

  10 Բայց Աստված մեզ իր Հոգու միջոցով հայտնեց...:

  Ա Կոր. 13.12 – Այժմ, երբ նայում ենք հայելու մեջ, հստակ չենք տեսնում, իսկ այն ժամանակ կտեսնենք դեմառդեմ: Այժմ մասամբ եմ տեղյակ, իսկ այն ժամանակ կճանաչեմ այնպես, ինչպես որ նրանից ճանաչվեցի:

Հիսուսն ասում է որ.

III. ԵՐԿԻՆՔԸ ՓՐԿՎԱԾ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՀԱՆԴԻՊՄԱՆ ՎԱՅՐ Է

Խաչի վրա գտնվող ավազակն ընդամենը մի քանի բառ ասաց.

Ղուկ. 23:42-43 - 42 Տե՛ր, հիշի՛ր ինձ, երբ քո թագավորությամբ գաս: 43 Եվ Հիսուսը նրան ասաց. Ճշմարիտ եմ ասում քեզ. ***դու այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես****:*

Ուշադրություն դարձրեք. Հիսուսը չասաց. «Մի օր»:

Չասաց. «Հազար տարի հետո»: Ասաց. Այսօր:

- *Մահը հավատացյալի համար վերջակետ չէ: Դա դուռ է:*

  Բ Կոր. 5.8 – Բայց վստահ ենք ու նախընտրում ենք այս մարմնից դուրս գալ և Տիրոջ մոտ մտնել:

- ***Այս խոստովանությունը եղավ մարդու և Աստսո միջև:***

  Հռոմեացիներին 10:9-10 – 9 Որովհետև եթե Հիսուսին քո բերանով Տեր դավանես և քո սրտում հավատաս, որ Աստված նրան մեռելներից հարություն տվեց, կփրկվես. 10 քանի որ սրտով հավատում են արդարանալու համար և բերանով դավանում են փրկության համար:

ԻՆՉ Է ԱՍՈՒՄ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՔԵԶ ԱՅՍ ՊԱՏԳԱՄԻ ՄԻՋՈՑՈՎ